

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ
На четвърти юли през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: ДИМИТРИНКА КУПРИНДЖИЙСКА
Съдебни заседатели: 1.Д.Ц.
2.И.Г.

Секретар: Наталия Тодорова,
Прокурор: Иван Иванов,
като разгледа докладваното от председателя НОХД № 161 по описа за 2019 година
и

П Р И С Ъ Д И :

ПРИЗНАВА подсъдимия Д.Н.Н.: роден на ***г***, бълг.гражданин, живущ
, с основно образование, неженен, не работи, ЕГН: **, неосъждан, за
ВИНОВЕН в това, че на 29/30.01.2019 година, в с.Свещари, обл.Разград, от личния
си профил в социалната мрежа „Фейсбук“ се закарнал на другото – Е.Х.А. ***, с
убийство и това закарване би могло да възбуди у Е.А. основателен страх от
осъществяването му – престъпление по чл. 144 ал. 3, във вр. с ал.1 от НК, като на
посоченото правно основание го осъжда на наказание “Лишаване от свобода” за
срок от 6 /шест/ месеца, което при условията на чл. 373, ал. 2 във вр. с чл. 372, ал. 4
от НПК във вр. с чл. 58а, ал. 1 от НК НАМАЛЯВА с една трета и му НАЛАГА
НАКАЗАНИЕ “Лишаване от свобода” за срок от 4/четири/ МЕСЕЦА, което на
основание чл. 66, ал. 1от НК ОТЛАГА за изпитателен срок от 3/три/ години.

ОСЪЖДА на основание чл. 189 ал. 3, във вр. с ал. 1 от НПК Д.Н.Н. да
заплати по сметка на ОД на МВР – Разград за разноски в хода на досъдебното
производство сумата от *15.00/петнадесет/ лева.*

Присъдата подлежи на обжалване и протестиране пред Разградски окръжен
съд в 15-дневен срок от днес.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ:

1.

2.

МОТИВИ към Присъда № 13/04.07.2019г.
по НОХД № 161/2019г. по описа на РС-Исперих

Районна прокуратура – Исперих е обвинила:

Д.Н.Н., ЕГН: *****,***,

в това, че на 29/30.01.2019 година, в с.Свещари, обл.Разград, от личния си профил в социалната мрежа „Фейсбук“ се закарнал на другото – Е.Х.А. ***, с убийство и това закарване би могло да възбуди у Е.А. основателен страх от осъществяването му – престъпление по чл. 144 ал. 3, във вр. с ал.1 от НК.

Подсъдимият Д.Н. в производство за предварително изслушване на страните по реда на чл.370 във вр. с чл.371, т.2 от НПК признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти при водене на съкратено съдебно следствие. Съжالياва за постъпката си.

Защитата на подсъдимия, в лицето на адв.Т.М. ***, пледира за налагане на наказание в условията на чл. 55 НК, като бъде заменено наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“ за срок около 8-10 месеца.

Представителят на РП-Исперих поддържа обвинението от фактическа и правна страна. Пледира за осъдителна присъда в условията на чл. 55 НК, като бъде заменено наказанието „лишаване от свобода“ с наказание „пробация“ за срок около 8-10 месеца.

Конституируваният частен обвинител Е.Х.А., чрез процесуалния си представител адв.А. М. от АК – Разград, пледира за осъдителна присъда с налагане на наказание „лишаване от свобода“ в размер около средния – 3г., с приложение на чл. 66 НК – изпитателен срок в размер на 5 години.

При водено съкратено съдебно следствие, в условията на чл.372, ал.4 във вр. с чл.371, т.2 от НПК, съдът ползвайки самопризнанията на подсъдимия, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствена част на обвинителния акт, изцяло възприема същите.

Подсъдимият Д.Н. е роден на ***г***, бълг.гражданин, живущ ***, с основно образование, неженен, не работи, неосъждан.

Подсъдимият и св.Е.Х.А. се познавали, въпреки че живеели в различни населени места. С присъда № 8/15.03.2018г. по НОХД № 2016/2017г. на РС - Кубрат, влязла в сила на 02.04.2018г., бащата на подсъдимия Н.Н. Мустафа бил осъден за извършено деяние по чл. 210 ал. 1 т. 4, във вр. с ал. 1 НК на наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, за това, че възбудил и поддържал заблуждение у св.Е.Х.А. и с това му причинил имотна вреда.

На 29/30.01.2019г. подс.Н. ***. Станало му мъчно за баща му, който по това време изтърпявал наказанието „лишаване от свобода“ по цитираната присъда в затвор и решил да отмъсти за това на св.Е.А.. Влязъл в профила си в социалната мрежа „Фейсбук“ и изпратил на св.Е.А. съобщение със следното съдържание: „Много поздрави на теб, един ден ще се срещнем с теб насаме, аз не съм Н., щете убия един ден, обещавам ти“. По същото време св.А. бил у дома си и влязъл през преносимия си компютър в профила си във „Фейсбук“. Видял съобщението, изпратено му от подсъдимия и се уплашил много. Извикал сина си А.Х., който също прочел закарната, отправена от подсъдимия.

На следващия ден св.Е.А. се срещнал адвокат и подал сигнал за случилото се в полицията. Междувременно, тъй като свидетелят много се притеснил от отправената му закарна, вдигнал кръвно налягане, станал напрегнат, получил главоболие и посетил лекар – психиатър, който му изписал лекарства.

Изложеното се установява от писмените доказателства по делото, показанията на свидетелите Е.А. и А.Х., както и от направения превод от турски на български език на съобщение във „Фейсбук“.

Данните относно личността на подсъдимия съдът прие за установени от писмения доказателствен материал – Биографична справка, Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, справка за съдимост.

По отношение на деянието по чл. 210 ал. 1, т. 2, във вр с чл. 209, ал. 1, във вр. с чл.26 ал. 1 НК от правна страна съдът приема обвинението за ДОКАЗАНО по отношение и на двамата подсъдими.

Авторството на престъплението се установява категорично от самопризнанията на подсъдимия, които кореспондират и се подкрепят от събраните в досъдебното производство писмени и гласни доказателства.

Така с деянието си подсъдимият Д.Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 144 ал. 3, във вр. с ал. 1 НК: на 29/30.01.2019 година, в с.Свещари, обл.Разград, от личния си профил в социалната мрежа „Фейсбук“ се закарнал на другото – Е.Х.А. ***, с убийство и това закарване би могло да възбуди у Е.А. основателен страх от осъществяването му – престъпление по чл. 144 ал. 3, във вр. с ал.1 от НК

От обективна страна, елементите изпълнителното деяние са налице – подс.Н. е отправил писмени закани спрямо св.А. чрез социалната мрежа „Фейсбук“ – че ще го убие един ден, когато го срещне. Заплахите са именно с извършване на престъпление против личността на св.А. – убийство, с което е осъществен и квалифицирания състав на ал.3 от чл.144 от НК. Тези писмени закани са били реални, възприети са от пострадалия и свидетелите и са възбудили основателен страх у него за осъществяването им.

От субективна страна, подсъдимият е действал със знание за общественоопасния характер на извършеното от него деяние и желание за настъпване на неблагоприятните последици от него, с оглед на което съдът възприема виновно негово поведение, при форма на вината - пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК. Субективният елемент на престъплението се обективира в изпълнителното деяние на престъпната проява, в предшестващите и последващите същата събития и действия на подсъдимия. Същият е съзнавал, че с думите и действията си може да предизвика основателен страх у св.А., но въпреки това ги е написал именно с цел да го сплаши.

Предвид изложеното съдът признава подс.Д.Н. за виновен в извършване на престъплението, за което е обвинен. Действайки по описания по-горе начин, от обективна и субективна страна подсъдимият ангажира наказателна отговорност и следва да понесе съответно на общественоопасния характер на деянието и степента на обществена опасност на личността си, наказание. При определяне на същото съдът отчете висока обществена опасност на деянието, предвид неговия обект – засяга личната свобода на гражданите. Подобно поведение е обществено неприемливо и укоримо. Смекчаващи вината и отговорността обстоятелства са чистото му съдебно минало, сравнително младата му възраст, действал е под влияние на емоции – тъга по близък родственик - баща. Съдът не счита, че така изброените смекчаващи вината обстоятелства са изключителни или многобройни по смисъла на закона, поради което не са налице предпоставките на чл. 55 ал. 1 т. 2 б. „б“ НК за замяна на наказанието.

За извършеното от подсъдимия Д.Н. престъпление по чл. 144 ал. 3, във вр. с ал.1 НК, законът предвижда наказание “лишаване от свобода” до шест години. Отчитайки предходното, съдът му налага наказание при превес на смекчаващите

вината обстоятелства над минимума: “Лишаване от свобода” за срок от за срок от 6/шест/ месеца, като на основание чл.373 ал.2 от НПК, във вр. с чл.58а ал.1 от НК НАМАЛЯВА така определеното наказание с една трета до размера на 4 /четири/ месеца. Така определеното наказание подс.Д.Н. не следва да изтърпи ефективно - подсъдимият не е осъждан на лишаване от свобода и съдът намира, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправяне на осъденият не е наложително да изтърпи наказанието, поради което и на основание чл.66 ал.1 от НК ОТЛАГА изтърпяването на наложеното наказание за срок от ТРИ ГОДИНИ.

Съдът приема, че така наложеното наказание ще окаже необходимото възпитателно и поправително въздействие върху личността на подсъдимите и ще бъдат постигнати целите на наказанието, предвидени в разпоредбата на чл.36 от НК.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, съдът осъди подс.Д.Н. да заплати по о по сметка на държавния бюджет за разноски в хода на наказателното производство общата сумата от 15.00 лева по сметка на ОД МВР - Разград.

По изложените съображения, възприемайки по този начин обективната истина по случая, ръководен от закона и своето вътрешно убеждение, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: